

варовикови скали. Съдържанието на калциев карбонат в тях е около 70 тегл. %. Механичното обогатяване на материала чрез дробене и отстраняване на пустата скална порода позволявало получаване на качествен краен продукт. Открояващи се кариери за варовик не бяха открити, макар формата на варовитите скали, издигащи се в източната страна на голямата тераса по течението на реката, където се намира и находището от глина, видимо носят следи от човешко въздействие.

За хронологията на това производство може да се съди косвено по неговата близост с късноантичната крепост Маричино градище, чийто защитни съоръжения и сгради със стопанско и култово предназначение са градени с използване на големи количества вар, основна свързваща съставка на червения хоросан характерен за византийската строителна практика, (приготвян от гасена вар - калциев хидроокис с добавка на стрита керамика и гравий), както и по откритите тук дървени въглища силно минерализирани от вековния престой в отвалите.

2. Производствен център за строителна керамика под крепостта Върло градище

Изследвани бяха керамични материали от крепостта Върло градище, разположена на 6 км северно от град Сливен, в югозападния дял на Сините камъни. Тази крепост е изградена върху изолирана скалиста височина /с н.в. 680 м/, издигаща се като остров над дълбоките клисури на Новоселска река и десния ѝ приток Кашлянска река, като заема билото на височината в района на връх Кумина и част от източния склон на гребена. (обр.10) Лицата на крепостните стени са изградени от добре обработени каменни блокчета и трошляк, споени с хоросан, в който наредко се срещат едри късове от тухли и керемиди.

Акцент в защитата на крепостта представлява масивна правоъгълна кула, ситуирана от вътрешната страна на югоизточната кортина. Тя има вътрешни размери 7,50 / 6,55 м и е запазена на височина над подовото ниво на 1,90 м. Изградена е по типа „опус латерициум“, само от тухли на обилна хоросанова спойка – едно твърде рядко и скъпо струващо защитно строителство за планински крепости /обр. 11 /. Понеже кулата има настилка от тухли, покрити с водоустойчива замазка, дебела до 3 см, в долната си част тя очевидно е била използвана за водохранилище. Освен антична и ранновизантийската строителна керамика / IV- V век), тук се откриват и късове от средновековни